

Salzmann Zoltán

Bemutatjuk a Keresztény Üzletemberek és Vállalkozók szervezetét, az ÉrMe Hálózatot

nak a magunk, elveinkből fakadó működési szokásaink, amelyek viszonylag egyszerűek, és megtartható minden résztvevőnek.

Honnan ered az ÉrMe elnevezés?

Az induláskor még más néven szereplünk (Tradicionális Fórum), és magyar szervezet lévén ezt próbál-

Salzmann Zoltánnal, az ÉrMe Hálózat alapító elnökével beszélgetek a társaság múltjáról, jelenéről és jövőjéről. Mikor alakult a közösség, milyen céllal, kik a tagjai és mik a tervei?

Formálisan 2000. január 11-én alakultunk, de az előkészítést már hónapokkal korábban elkezdtük. Hatan – szakmabeliek és barátok – különböző körök képviselői alakítottuk meg a klubot. A megalakulásnak nagyon gyakorlati oka volt. A korosztályunk már abban a helyzetben volt, hogy felelős vállalati döntéseket hoztunk különböző cégeknél, és felmértük, hogy nincs egy olyan értékorientált hálózat, ahova bármilyen szakmai kérdéssel fordulni lehet. Az első alkalommal megbeszéltük, hogy a következőre mindenki meghív még egy embert, s így lettünk tizenketten, akik megírták a – honlapunkon (www.ermehalo.hu) is megtalálható – Statutumot, amelyre azt mondtuk, hogy ez az, amit akarunk, ilyen keretek között és feltételek mellett szeretnénk dolgozni, és akinek ez tetszik, azt örömmel látjuk körünkben. Jellemző és egyben megnyugtató, hogy a Statutumot azóta sem módosítottuk

Miért kritérium önöknél, hogy a klub tagja keresztény legyen?

Mert a kereszténység egyetemes érték, és a tagoknak olyan közös alapot ad, amit nehéz írásba, vagy szabályba foglalni. A keresztény normák szerint élők közös értékrend szerint igyekeznek viselkedni, és az üzleti élet dzsungeleiben is van közös irányítjuk. Természetesen, mint minden közösségnek, nekünk is megvan-

tuk magyarítani, és ebből lett az ÉrtékMegtörző, azaz az ÉrMe.

Ki válhat az hálózat tagjává?

Mindenkit szívesen látunk a társaságban, akinek az üzleti élethez köze van, legyen alkalmazott, vagy vállalkozó. De ugorjunk vissza az induláshoz, mert el kell választanunk az ÉrMe első nyolc évét az utóbbi másféltől. Először az ÉrMe egy klub jellegű szervezett volt, amelyben mindenki ismert mindenkit, voltak közös szakmai, kulturális és szabadidős programjaink. Azonban az is nyilvánvalóvá vált, hogy ezt a fajta szorosabb kötődést nem mindenki igényli. Ekkor alakult ki az a koncepció, hogy már nem csak klub vagyunk, hanem inkább egy Üzleti Hálózat, amely a különböző üzleti területen dolgozó szakembereknek kínál együttműködési lehetőségeket. Ilyen volt a szakemberklub, amely az építőiparban dolgozó embereket igyekezett összefogni, vagy a HR Műhely (human resources – emberi erőforrás), amely a benne résztvevőket azzal a céllal fogja össze, hogy legyen egy hely, ahol keresztényként tudnak a HR szakmáról beszélgetni. Kialakultak különféle szolgáltatások is. Az állásközvetítés vált az egyik fő profilunkká, ugyanígy az azt gondoljuk, ha egzisztenciális biztonságot tudunk nyújtani bárkinek, akkor már sokat tettünk. Egyes aktívabb tagok-

ban fölmerült az az igény is, hogy a klub össz-jövedeleken kívül, mi tehetnénk közösen is az országunkért. Az ÉrMe Műhely lényegében belőlük fejlődött ki, akik az ország érdekében szeretnének tenni. Hét pontban foglaltuk össze az ÉrMe céljait, és azt, hogy mi nem célja. Nem célja például a haldokló vállalkozásokat életben tartani, csak azért, mert azok keresztény kézben vannak. Az ÉrMe Műhely hitvallása többek között arról is szól, hogy milyen világot szeretnénk társadalmilag és gazdaságilag egyaránt. Már a gazdasági válság előtt, 2006-ban, figyelmeztetünk a visszafogottságra, azaz arra, hogy az ember addig se nyújtózkodjék, ameddig a takarója elérne. Vannak olyanok, akik inkább elvi, vagy spirituális szempontból szeretnék az ÉrMe adta előnyöket élvezni, és vannak olyanok, akik inkább az üzleti lehetőségeket szeretnék jobban kiaknázni. Az utóbbi támogatására hoztunk létre egy nonprofit Kft-ét, de van alapítványunk is, ahol főleg szellemi és társadalmi tevékenység folyik. Megemlíteném, hogy az Utódaink című pályázat kapcsán folyamatosan támogatjuk a fiatal keresztény vezetők képzését, valamint a gyakorló vezetők továbbképzését. Kiss Ulrich, jezsuita atya, dolgozta ki, hogy melyek azok a vezetési technikák, amelyeket Jézus használt a maga idejében, mint „menedzsment eszköz”. Ezeket tíz pontban foglaltuk össze és egy három napos Management By Jesus tréning keretében dolgozzuk fel az érdeklődőkkel.

Milyen kapcsolatban vannak az egyházakkal?

A történelmi egyházakkal hivatalos kapcsolatunk nincs, inkább eseti megállapodásaink vannak, mint például a Jezsuita renddel, de számos egyházi ember volt már nálunk beszélgetésen, vagy előadást tartani. A püspöki konferencia is felkérte már a Kft-ét, hogy támogassuk az egyik kampányukat. Mivel a papok alapvetően nem üzletemberek, ezért ők a részvételükkel inkább a lelki oldalon hoznak pluszt a tagok számára.

Végez-e a szervezet karitatív tevékenységet?

2003 óta minden karácsonykor jótékonyági árverést tartunk. Gyakorlatilag minden klubtag javasolhat célt a gyűjtésre, ha túl sok a pályázó, akkor az alapítvány kuratóriuma választja ki a résztvevőket. Általában öt pályázó kerül be a jótékonyági árverésre és a rendszer olyan, hogy saját aktivitásától függően mindenki visszahoz valamennyit.

Hallhatnánk az ÉrMe jövőbeni céljairól is?

2008 januárjától már nem csak klub vagyunk, hanem inkább Hálózat, amelynek vannak különböző szerveződései, saját élettere és közös céljai. Eddig nem nagyon léptünk a nyilvánosság elé, de idén összel határponthoz értünk. Rájöttünk, hogy kár rejtőzködni, inkább hirt adunk magunkról. Főként azok kedvéért, akik kapcsolódni szeretnének a Hálózathoz, és élni az Hálózat adta lehetőségekkel, de még nem hallottak rólunk. Az új rendszer formális kialakítása folyamatban van, és nemcsak rajtunk múlik, hanem az érdeklődőkön is. Akadnak olyanok is, akik nem akarnak, vagy nincs idejük havonta eljárni klubestire, de keresik a kapcsolódást. Főként az ő számukra szerveztük meg idén először október 14-én a Keresztény Üzletemberek és Vállalkozók Országos Találkozóját. Alapvetően azok számára, akik tisztességesek, megbízhatóak és hasonló körben szeretnek volna üzleti kapcsolatokat kialakítani. Megszervezzük idén másodszor az ÉrMe Közösségi Állásbörzét is. Sokan vannak, akik állást kínálnak, de még többen vannak, akik keresnek. A lényeg, hogy minden résztvevő hoz magával egy olyan álláslehetőséget, amely nem publikus, de számára nem megfelelő, ezért felajánlhatja a tagoknak, s így ma-

gát sem rövidíti meg. A Hálózattá válással kiépitettük az ÉrMe Bankó rendszerét is, azaz, aki elmegy az ÉrMe Bankóval egy másik Hálózati taghoz, hogy vásároljon tőle, akkor megkap 10 % kedvezményt – ha nem ismerik egymást akkor is. ÉrMe Bankóhoz pedig nem pénzért lehet jutni, hanem a tagsággal együtt jár. A bankó elfogadókban megbízhatunk, hiszen ismerjük őket és tudjuk, hogy korrekt ártért, korrekt szolgáltatást adnak.

Végezetül kérem, hogy saját magát is mutassa be a magazin Olvasóinak.

Eredeti szakmámat tekintve agrármérnök vagyok, a gödöllői egyetemen végeztem. Az egyetemi évek alatt dolgoztam Franciaországban, Németországban, és fél évre az Egyesült Államokba is elmentem szakmai gyakorlatra. Amikor hazajöttem rögtön elhelyezkedtem egy kereskedelmi bankban. Az alkalmazotti karrierem 2001-ig tartott, majd miután a bankból elbocsátottak, egy saját vezetési tanácsadó céget kezdtem el létrehozni. Ez is nagyon szépen felfutott, de az ÉrMe Hálózattá válása során az is nyilvánvalóvá vált, hogy az üzleti tevékenység, amely egy teljes embert kíván, a már-már főállású társadalomépítő tevékenységgel nem egyeztethető össze. Együtt nem megy, mert a Hálózat olyan méretűvé nőtt ki magát, hogy az ÉrMének egy főállású vezetőre lett szüksége, akinek a legfőbb munkája az Üzleti Hálózat fenntartása, irányítása és fejlesztése. Ez lettem én. Saját üzleti tevékenységem egyre kevesebb, minthogy a tagoknak megéri megfinanszírozni az ÉrMe folyamatos működését és továbbfejlődését.

A magazin alcime hit-magysárg-érték, mit jelent Önnek ez a három fogalom?

Keresztény értékrendben nőttem fel, de számomra a vallás sokáig inkább csak templomba járást jelentett. Nem olyan rég a négy leánygyer-

mekem közül az egyikkel síelési kiránduláson vettem részt, és feszültség alakult ki közöttünk, hogy még ott is menni kellett templomba. Azt mondtam neki, azért kell most megszoknia a templomba járást, és nem elhagyni a hitét, hogy később, ha gondja lesz az életben, tudjon kihez fordulni. Nekem is ez segített. Tizenhat évesen másképp hisz az ember, mint negyvenöt évesen. A magysárgal gondban vagyok. Számomra az első komoly elgondolkodtató magysárgalmény a kilencvenes évekre nyúlik vissza. A Háló szervezésében akkor voltam először Kárpátalján, és szin magyarakkal találkoztam. Ez az élmény elgondolkodtatott arról, hogy az én magysárgom helyes-e. Azt gondolom, hogy sok kortársammal egyetemben az én nevelésem sem volt hiánytalan ezen a téren. Külföldi tartózkodásaim idején sokszor elgondolkodtam, talán jobb lenne kint maradni, de akkor nem voltam abban a helyzetben, hogy ezt megtegyem, és ma már nem vágyom rá. De, amikor a lányaim külföldre mennek, akkor nem igazán tudok nekik okot mondani, miért maradjanak itthon. Számomra az érték inkább az értékek összességét – az értékrendet jelenti, amelynek prioritásai időnként változhatnak. Van, amikor a család a legfontosabb, és van, amikor a hitem, vagy a munka esetleg a szabadidő. Nagyon szeretem, amit csinállok, de ugyanígy szeretek a családommal, vagy a baráti körben is lenni.

Köszönöm, hogy mindezt elmondta, kívánom, hogy a keresztény üzleti szellem tovább terjedjen.

Kuruczleky Ilona